



תת"ע 3931/04/15 - מדינת ישראל נגד הואש סוהיר

בית משפט השלום לתעבורה בעכו
תתע"א 3931-04-15 מדינת ישראל נ' הואש סוהיר

בפני
בעניין: השופט אבישי קאופמן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
הואש סוהיר

הנאשמים

גזר דין

בתיק זה הורשעה הנאשמת, על פי הודאתה, בעבירה של נהיגה בלא רישיון נהיגה, ועבירה נלווית של נהיגה ברכב בלא ביטוח.

הצדדים הגיעו להסכמה בדבר הטלת עונש מאסר לתקופה של ארבעה חודשים, תוך הפעלת עונש מאסר מותנה בחופף, לריצוי בעבודות שירות. המחלוקת העיקרית בין הצדדים היא באשר לתקופת פסילת הרישיון, כאשר המאשימה עותרת לפסילה לתקופה ארוכה, תוך הפעלת עונש פסילה מותנה, ואילו הסנגור עתר לאי הטלת פסילה כלל, כאשר הנאשמת נותנת הסכמתה להארכת תקופת עבודות השירות כנגד ביטול הפסילה או קיצור תקופתה.

כפי שציינתי שוב ושוב במספר רב של פסקי דין, אין לקבל כי מי שאינו מורשה בנהיגה ולא הוכשר לכך נוטל לעצמו את החירות לנהוג ברכב, פעולה שכרוכה בסיכון ומצריכה מיומנות. במקרה דנן, אין זו עבירה ראשונה של הנאשמת, אלא עבירה חוזרת, והיא הורשעה בעבירה זהה בחודש ספטמבר 2014 בביהמ"ש לתעבורה בחיפה.

למרות שבאותו מועד הביעה הנאשמת חרטה, ביקשה התחשבות במצבה ולמרות שהוטל עליה עונש של מאסר מותנה, חזרה הנאשמת על התנהגותה בחלוף מספר חודשים ושוב היא עומדת לדין בגין נהיגה בלא רישיון נהיגה.

טענותיה של הנאשמת כיום בפניי זהים למעשה לטיעוניה בפני בית המשפט בחיפה "מתחרטת על מעשיה, אם במשפחה חד הורית לשני ילדים, גרה בטמרה ועובדת בנצרת".



עם כל ההבנה לנאשמת, היה עליה להביא בחשבון את הדברים מראש. הנאשמת ידעה את מצבה המשפחתי והכלכלי, ולמרות עובדה זו ולמרות עונש המאסר המותנה שמעל ראשה, חזרה על מעשיה. אין כל שינוי במצבה של הנאשמת מהמועד שלפני העבירה הראשונה, מהטיעון בבית המשפט בחיפה ועד לביצוע העבירה החוזרת והטיעון בפניו. אין מדובר בשינוי מיוחד במצבה המצדיק התחשבות ואין מדובר בעובדות שלא היו ידועות היטב לנאשמת לפני שהחליטה לפעול כפי שפעלה.

נהיגה בלא רשיון נהיגה אינה מתבצעת בלא כוונה או מתוך רשלנות. המדובר בפעולה מודעת אותה מבצע אדם, ועם כל ההבנה חובה עליו לשאת באחריות למעשיו. חומרת העבירה של נהיגה ללא רשיון נהיגה, הסכנה הרבה הטמונה בנהיגה ברכב על ידי אנשים שהינם בלתי מורשים, זאת בנוסף להיות עבירה זו לצערי נפוצה, מחייבים להעדיף את האינטרס הציבורי של הרתעת הרבים מעל פני האינטרס האישי של הנאשם, וזאת כפי שהקבע בשורה ארוכה של פסק דין וראו לדוגמא עפ"ת 37490-07-12 **נסר נסראללה נ' מדינת ישראל**, עפת (מרכז) 31341-06-13 **חגא יחיא מוחמד נ' מדינת ישראל**, ועפת (מרכז) 17539-07-12 **סולמן אבו דחל נ' מדינת ישראל** שם נקבע כי "די בנהיגה ראשונה על רכב של בלתי מורשה כדי להצדיק עונש כואב ומכביד. עונש מסוג זה יהווה הרתעה שלא תבוצע נהיגה נוספת על ידי אותו נהג בלתי מורשה וכן לבלתי מורשים אחרים בכח".

במקרה הראשון נגזר על הנאשמת עונש קל מאוד, רובו ככולו צופה פני עתיד, לרבות פסילה קצרה - כאשר באותה עת לא החזיקה כלל ברשיון נהיגה. דומה כי עונש זה לא רק שלא הרתיע את הנאשמת, אלא עודד אותה לחזור על מעשיה, אולי מתוך תקווה כי גם אם תתפס יגזר עליה לכל היותר עונש קל.

המאשימה הסכימה לבוא לקראת הנאשמת ולהטיל עליה עונש מאסר לתקופה החופפת במלואה את העונש המותנה, אך עתרה לפסילה ממושכת. סבורני כי בכך באה המאשימה לקראת הנאשמת במידה ניכרת, ואלמלא הייתה עושה כן היה מקום לגזור עליה עונש מאסר לתקופה של שישה חודשים לפחות.

באשר לתקופת הפסילה - כפי שהבעתי דעתי במספר פסקי דין, העונש הראוי לדעתי על העבירה הוא של פסילה לתקופה של כשנה למי שאינו מחזיק ברשיון נהיגה, ופסילה לתקופה של כמחצית מכך למי שקיבל רשיון נהיגה, וזאת בהתחשב בעובדה כי עונש כזה למי שמחזיק ברשיון חמור בהרבה מענישת מי שאינו מורשה לנהיגה.

ככל שמדובר בעבירה חוזרת, מובן שיש מקום לענישה מכבידה יותר, ומקל וחומר שכך הדבר מקום שלחובת הנאשמת פסילה מותנית לתקופה שלשישה חודשים שנגזרה עליה בגין העבירה הקודמת.

לפיכך, סבורני כי מתחם הענישה הראוי בעניינה של הנאשמת הוא של פסילה לתקופה של 12 ועד 18 חודשים.

כאמור לעיל, הצדדים הסכימו על עונש מאסר לתקופה של ארבעה חודשים, כאשר הנאשמת מבקשת הארכת תקופת המאסר, כנגד קיצור הפסילה. סבורני כי מדובר בבקשה ראויה, וניתן לאזן בין רכיבי ענישה אלה, תוך הכבדה ברכיב החמור יותר של המאסר והקלה ברכיב החמור פחות של הפסילה (איזון שבדרך לא ניתן יהיה לבצע בדרך ההפוכה).



לאור כל האמור לעיל, ולאור הסכמת הצדדים ראיתי לנכון לגזור על הנאשמת את העונשים הבאים:

* 2 חודשי מאסר בפועל.

הפעלת המאסר המותנה לתקופה של ארבעה חודשים שנגזר על הנאשמת בתיק 1540-08-14 לריצוי באופן מצטבר.

סך הכל שישה חודשי מאסר בפועל, אשר ירצו בעבודות שירות, בעיריית שפרעם, כמפורט בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות מיום 7.3.

הנאשמת תתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 17.4 בשעה 8:00 ביחידת עבודות השירות במתחם משטרת טבריה.

הנאשמת מוזהרת כי הפרת תנאי עבודות השירות תביא להפסקתן באופן מנהלי וריצוי העונש במאסר של ממש.

· אני דן את הנאשמת ל-5 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי הוא שהנאשמת לא תעבור בתקופה הנ"ל על עבירה של נהיגה בלא רשיון, שאינה מסוג ברירת משפט או עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

· בהתחשב באמור לעיל, ובהארכת תקופת המאסר לעומת המוסכם בין הצדדים, אני פוסל את הנאשמת מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים.

אני מורה על הפעלת עונש של פסילת רשיון הנהיגה למשך 6 חודשים כפי שנפסק על תנאי בתיק 1540-08-14 הנ"ל לריצוי באופן מצטבר בחלקו.

סך הכל שבעה חודשי פסילה בפועל.

לריצוי הפסילה, תפקיד הנאשמת את רשיונה במזכירות בית המשפט בעכו לא יאוחר מיום 10.5 בשעות הקבלה. הפסילה בפועל מהמועד הנ"ל, אולם תמנה רק מיום הפקדת הרשיון בפועל. אם יופקד הרשיון לפני התאריך הנ"ל, תיכנס הפסילה לתוקף ותמנה מיום ההפקדה.

· אני פוסל את הנאשמת מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים וזאת על תנאי למשך שנתיים והתנאי הוא שהנאשמת לא תעבור עבירה בה הורשעה או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה ותורשע בה.

· לאור מאסרה, אינני גוזר על הנאשמת קנס, ואני מורה לה לחתום על התחייבות כספית על סך ₪ 4,000 להמנע



מלבצע עבירות בהן הורשעה בתיק זה שנתיים מהיום.

ההתחייבות תיחתם בתוך עשרה ימים, שאחרת תיאסר הנאשמת למשך עשרה ימים.

יש להמציא את גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, 6 באפריל 06 אפריל 2016, במעמד הנאשמת, בא-כוחה עו"ד חאג וב"כ המאשימה עו"ד סעד.